

hvor de med Høie have Krav paa saadant. Naar vi give Belønning til Kontrollen, Politiet og Soldvæsenet for at passe paa dem, mener jeg, at der ingen Grund er til at belønne Angiveri fra Andres Side. Derfor vil jeg, indtil Videre i alt Fald, give det høie Thing Beilighed til at afstemme over, om det vil foretrække enten den ene eller den anden Bestemmelse. Skulde det høie Thing følge den høitærede Finantsminister, saa vil Spørgsmaalet om Beløbets Maximum blive Gjenstand for Overveielse inden 3die Behandling.

Formanden: Efter den ærede Ordførers Uttring var det, som om han kun tog Vædringsforslaget tilbage for sit Vedkommende; men jeg antager i Følge den ærede Ordførers Stilling, at det kan betragtes som taget tilbage af hele Udvalget. Altsaa Forslag Nr. 29, samt den ærede Finantsministers Vædring dertil — Vædringsforslag eller Underændringsforslag, hvad man nu vil kalde det — ere tagne tilbage. Maaſte jeg maa gjøre den høitærede Finantsminister opmærksom paa, at der ikke faldt noget Uttring fra hans Side om de andre Vædringsforslag. Jeg tør mulig dertil se, at den ærede Minister er enig i dem.

Finantsministeren (Estrup): Jeg har selvfølgelig ikke Noget imod det samlede Udvalgs Vædringsforslag, som jeg saaledes kan tiltræde. Jeg fremhævede kun de Punkter, hvor jeg ikke var ganske i Overensstemmelse med det ærede Flertal. Det, der var Hovedpunktet for mig, var den Uoverensstemmelse, jeg nævnte før, at Udvalget slet ikke vilde vide af, at der gives Belønning til Angiverne. Men jeg ser ikke rettere, end at det ærede Udvalg er kommet ganske i Modstrid med den Position, som det tog for 2 Aar siden i Loven om Besættningen af Brændevinsbrænding. Der findes affirrat den tilsvarende Bestemmelse, og jeg ser ikke, hvorfor det er mere moralsk forkasteligt at angive en Ubrytter for en vis Forseelse, end at angive en Brændevinsbrænder for Overtrædelse af den tilsvarende Lovbestemmelse, og jeg maa paasta, at det er ikke mindre nødvendigt i denne Lov at sikkre sig paa alle Maader, ogsaa ved denne lille Opmintring til Angiveren, end det er ved Brænderiloven. Mit Underændringsforslag gaar ud paa at mildne den Bestemmelse, som Udvalget har foreslaet eller rettere mildne Lovforslagets Bestemmelse, derved at Bøden ikke skal kunne overstige 2,000 Kr. Derfor den ærede Ordfører vil give mig det Tilfagn, at Spørgsmaalet skal blive gjort til Gjenstand for fornøjet Overveielse inden 3die Be-

handling, nærer jeg for mit Vedkommende intet Ønske om, at mit Forslag om en Vædringsændring af Angiverens Andel i Bøderne kommer til Afstemning. Herom kunde jeg ønske at vide den ærede Ordførers Mening. Jeg anser det, som sagt, for at være et nødvendigt Supplement til de andre Kontrol- og Sikkerhedsforanstaltninger, at ikke Angiverens Andel i Bøden fuldstændig opgives i Loven.

Ordføreren (Mazén): Jeg vil kun bemærke, at vort Standpunkt her ikke kommer i Strid med Positionen i Loven om Brændevinsbrænding, thi man maa erindre, at Brændevinsbrænderne ikke kunne sættes i Fængsel, og der er ikke der Tale om saa høie Bøder, som der er Tale om her. Man har altsaa andre Midler mod Bryggere, end man har mod Brændevinsbrænderne. Gige overfor Bryggere har man disse strenge Straffe, men saa kan man ogsaa efter Omstændighederne give Slip paa et andet Mittel, som man har lige overfor Brændevinsbrænderne, uden at komme i Modstrid med sig selv, men efter den Anledning, som den høitærede Minister har givet med Hensyn til, at Spørgsmaalet skulde tages op til Overveielse inden 3die Behandling, skal jeg for mit Vedkommende være villig til ogsaa at tage Vædringsforslaget tilbage, selvfølgelig med det Forbehold, at Spørgsmaalet tages op til fornøjet Overveielse inden 3die Behandling, altsaa dels eventuelt Overveielse, om man overhovedet skal gaa ind paa Angiveriet, og dels om ikke eventuelt de 2,000 Kr. kunne ændres eller formindstes noget.

Formanden: Jeg anser altsaa Vædringsforslag under Nr. 30 samt Finantsministerens Underændringsforslag dertil for bortfaldne.

Uvede: Jeg vil kun tillade mig at hævde, at der er en overmaade væsentlig Forskjel mellem Mulftbestemmelserne for Brænderierernes og Bryggernes Vedkommende. I Brænderiloven er der aldeles ikke Tale om noget Tillidsforhold til Brændevinsbrænderne. De kunne kun angives, naar de bevigge Statskassen. For dem er der ikke som for Bryggerne Tale om Angivelse for blot en Regnefeil i Bøgerne eller en af de Uforsigtighedsfeil, som her straffes saa enorme høit. Altsaa ved Brænderierne vil enhver Angivelse komme til at ramme en tilfattet eller udført Bevigelse overfor Statskassen. Ved Bryggerierne kan en Angiver simpelthen anvise en Ordens-